

Въ Бѣлево къмъ „хвъркатата чета“ се присъединили даляматинцитѣ брата *Шутичъ*, г-жа *Шутичъ*, нѣмеца *Албрехтъ* и *Тодоръ Хайдутина* отъ разлошкитѣ села, бивши пандуръ на Рилския манастиръ, послѣ гавазинъ на горския инспекторъ въ Бѣлево. Чужденцитѣ, заедно съ Г-жа Шутичъ, придружили Бенковски до тетевенския балканъ, а бай *Тодоръ Хайдутина*, извѣстенъ на Бѣлевци тогава подъ името „Френкъ-Тодоръ“, като разбралъ безисходното положение на четата въ Стара-планина, избѣгаль; въ бѣгството си откъралъ около 5-6 отъ най добритѣ коне на четата. По поводъ на това ето какъ автора гади *македонцитѣ*: — „Сичко за сичко единъ македонецъ имахме въ четата си т. е. *Тодоръ Харамията*, и той постъпни така подло и коварно.“

Да, постъпката на Тодоръ Харамията (македонецъ) е подла и коварна, но отъ това слѣдва ли, че всичкитѣ българе—македонци сж подли и коварни? Не знае ли З. Стояновъ, че **Македония е по българска отъ Шопландска България!** — Че българетѣ-македонци всекога сж стоели на чело на борбата — че тѣ сж дали толкова жъртви за *чърквното* ни и политическо освобождение, колкото сж дали и българетѣ отъ Дунавска и Одринска България — че на *Шипка* загинаха толкова българе отъ Македония, колкото отъ Дунавска и Одринска България — че българетѣ въ Македония се показаха по твърди въ българщината си, отколкото българетѣ на *дива шотландия*, — че за българската свобода българетѣ отъ Македония сж дали повече жъртви, отколкото българетѣ въ *Варна, Бургазъ и Пловдивъ!*

Цитирания пассажъ, пуснатъ по адреса на българетѣ—патриоти отъ Македония, е плодъ на онзи *сепаратизмъ*, който слѣдъ „Берлинска България“ се прояви между българе — Македонци и българе—Мизийци. Прѣдмѣтния сепаратизмъ е дѣло на *неуравновѣсени умове* — на патриоти съ **шопско** разбиране интереситѣ на цѣлокупното ни отечество! . . . Зах. Стояновъ, като защитникъ и проповѣдникъ на „Санъ-Стефанска България“ негрѣбваше да подклажда чувството на сепаратизма — негрѣбваше да се присъединява къмъ патри-